

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
DEBRECEN, KÁLVIN-TÉR 17. SZ. (PÜSPÖKI HIVATAL)A TISZÁNTÚLI REFORMATUS EGYHÁZ-
KERÜLET HIVATALOS KOZLONYEMegjelenik — egyelőre — havonként, a hónap 15. napján.
Jelenlegi előfizetési ára — az összeg utólagos kiegészítésének
fenntartásával — egy évre 5000 pengő.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. DR. RÉVÉSZ IMRE

Az egyházmegújodás alapkérdései

Hitvalló egyház — missziói egyház — evangelizáció — emberkultusztól és politikától mentesség — új zsinat — szabad egyház szabad államban — Soli Deo Gloria!

Újév napján, a püspök pásztori üzenetének a debreceni templomokban történt meghallása után, népes küldöttség kereste föl a püspököt az egyházközség, egyházkerület és Kollégium nevében: presbiterek, tanítók, tanárok, tisztviselők.

Az elhangzott üdvözlő beszédet s az arra adott választ az alábbiakban adjuk:

Dr. Juhász Nagy Sándor egyetemi ny. r. tanár, egyházkerületi tanácsbíró és világi főjegyző beszéde:

Újév napján az egyházkerület, a debreceni egyház és a Kollégium nevében jöttünk el ide, hogy kifejezésre juttassuk Püspök úr iránti szeretetünket és feltétlen bizalmunkat, valamint nagy örömről afelett, hogy amidőn magát új választásnak önként alávetette, a hívek csaknem teljes egyhangúsággal tartották őt vissza püspöki tiszttségében. A szeretetnek és a bizalomnak ez a fényes megnyilatkozása adjon neki erőt és lelkesedést nehéz hivatásának további betöltésére. Legyen rajta Istennek gazdag áldása.

De eljöttünk azért is, hogy az újév fordulópontján, történelmi idők viszontagságos válságai közepette, valást tegyünk hitünk változatlanosságáról és őszinte szóval elmondjuk, hogy mi debreceni reformátusok, miként óhajtuk magyar református anyaszentegyházunk sorsának további alakulását.

1. Követjük püspökünket abban a nemes törekvésében, hogy egyházunk fejlődését a hitvalló egyház ideáljának irányában kívánja előbbrevinni, hitelveiben, szervezetében, szellemi-ekben és anyagiakban egyaránt.

2. E nagy cél eléréséhez reformokat kívánunk, melyeket Isten nevében, bátran, hittel és reménységgel kell megvalósítanunk.

3. A reformokat azonban a mult hagyományaira akarjuk ráépíteni és ezért nyíltan valljuk magunkat e tekintetben konzervatívoknak, ami alatt értjük egyfelől, hogy egyházunknak mint közösségnek érdekeit és rendjének biztosítását gondosan szem előtt tartjuk, másfelől, hogy az ősi bevált elvekhez hűségesen ragaszkodunk.

4. Konzervativizmusunk a legmesszebbre megy vissza, mert a legősibb elvre akarunk támaszkodni: Jézusra, az őskeresztyén eszmékre, az evangéliumra. Megtartjuk, ami az evangéliumnak megfelel, megreformáljuk, ami attól eltér.

5. Mint az evangélium alapján álló, hitvalló református keresztyének csak helyeselhetjük az evangelizációt, de úgy véljük, hogy azt nem szűk körben kisajátítani, hanem széles rétegekre általánosítani kell. Ezért a missziói munka integráns részeként be kell illeszteni az evangelizációt az egyház szerves életébe, megtisztítva esetleges túlzásaitól és kinövéseitől. Legyen evangelizáció — de mi is lehetne más —

minden istentisztelet, minden prédikáció, minden vallásóra, minden bibliaköri áhitat, minden presbiteriumi gyűlés!

6. A szeretet legyen nemcsak jel-szavunk, hanem tiszta érzésünk is. Tárjuk ki mindenki előtt szívünket és ajtónkat. Könnyíteni és nem nehezíteni kell a hozzánk való közeledést. Evangéliumi szellemben kell tanítanunk a hozzánk ujjonnan jötteket is, de nem a leértékelés és elkülönzés keresztyéntelen szellemében.

7. Egyházunk belső életét meg kell tisztítanunk a most letűnt rendszer elvilágiasodott szellemétől. Nem helyeselnék többek közt a miklós-napi és ehhez hasonló istentiszteletek tartását, melyekkel kétségteljesen régi elvünket, hogy a templomban csak az örök Isten dicsőségéről lehet szó. Emberimádás és embertisztelet a mi templomainkba ezentúl még árnyékában se vetődhesse be.

8. Személyekben is újításra van szükség. A régi politikai rendszerhez majdnem hozzá kötötték egyházunk sorsát és egyházi vezetőinket gyakran csak a világi szereplés és befolyás kizárólagos mérlegelésével választották ki. Meg kell tisztítanunk egyházunkat a letűnt politikai rendszer minden káros maradványától. Meg kell reformálnunk magunkat személyi vonatkozásban is, presbiteriumoktól kezdve fel egészen a zsinatig.

9. Amde ha letöröljük a mult hibáit, a jövőben óvakodnunk kell attól, hogy egyházunkat megint a világi élet jelenlegi alakulásához idomítsuk hozzá. Partpolitikát többé nem szabad az egyházba bebocsátanunk. Sem evangelizációs, sem más irányzat ne akarjon a ma uralmon lévő pártvezetők segítségével érvényesülni. A nagy magyar demokratikus pártok maguk is tiltakoznának az ellen, hogy nevéikkel visszaélve, még egyszer bárki is egyházi téren keressen érvényesülést. Aki pedig ezt mégis megteszi, nem elég, hogy utólag hamut hint a fejére, hanem minden egyházi irányító szereptől félre kell állítania.

10. Soli Deo Gloria! Az újévnek és a távolabbi jövőnek kétes homályába az evangélium örök fényével induljunk el. Nemcsak ragyogó eszmény ez, hanem hétköznapi realitás is, mert ha Jézus elveihez visszatérünk és minden világi tevékenységünket is ehhez igyekszünk igazítani, ha az evangélium erejével vértesszük fel magunkat, akkor egyuttal megtaláljuk a kapcsolatot az új demokratikus világgal. Nem azért, hogy ezt bebocsássuk az egyházba, hanem azért, hogy egyházunk az evangélium alapján megköthesse a tisztességes megegyezést az új világgal, mint szabad egyház a szabad államban.

Révész Imre püspök válasza:

Mélyen átértett köszönetet mondok ezért a megnyilatkozásért. A személyemet illető rész is nagy ajándék számomra, mert megerősít velem Istenünk az újévvel reávirradó új nehéz feladatok végzésében.

De különösen nagyra kell, hogy értékeljem ezt a megnyilatkozást elvi kijelentések nem lelkesember ajkáról hangzottak el, hanem egy olyan (ide végkép nem talaló elnevezéssel) „világi” emberünktől jöttek, aki három évtizedet meghaladó idő óta jár előttünk példaképpen mind az egyházi, mind a világi közéletben — elveire az életét is rátevé.

Ötöle, akire a legjobb értelemben talal a klasszikus jellemzés: „semper idem” — tanuljunk mindannyian, lelkészek és nemlelkészek, hűséget és állhatatosságot, hitvalló bátorságot és puritán önmegtartózkodást — mert ezekre a tulajdonságokra Krisztus és az Ő egyháza szolgálatában, ha valaha volt, ma van igazán halálosan végső szükségünk!

Örömmel jelentem ki, hogy a szóló testvérünktől előadottakkal — amint ezt, gondolom, mindenki természetesen találja — mind általánosságban, mind a részletekben egyetértek s a tőle kifejtetteket kiválóan alkalmasnak talalom nemcsak debreceni és tiszántúli, hanem országos vonatkozásban is arra, hogy az egyházunk Isten igéje szerinti megújulására irányuló törekvéseink kiinduló pontjainak és irányelveiül szolgáljanak.

A magam szerény reflexióiban el is tekintek most minden speciális debreceni és tiszántúli vonatkozástól. Csak országos keretben és egyetemes vonatkozásban kívánok foglalkozni a legfontosabb kérdésekkel.

Hitvalló egyház és missziói egyház szerintem azon egy dolognak két oldala: a kettőt és a kettőnek felbonthatatlan egységét pedig kizárólag az Evangéliumnak a magyar református szívek és életek fölötti teljes uralomra jutása teremtheti meg.

Az egyház hitvalló akkor, hogyha kizárólag olyanok hordozzák földi életét és intézik földi sorsát — az Egyház Ura iránti személyes, boldog engedelmességből — akiknek életében az evangélium valóban Istennek hatalma: akik tehát Krisztus evangéliumát az egyház hitvallásában teljesen és tisztán vallják és hitvallásuknak minden következményét — szóval, tettel, áldozattal és szenvedéssel — minden körülmények közt vállalják.

Missziói pedig az egyház akkor, hogyha az evangélium boldog birtokát nem akarja önző farizeizmussal megtartani egy szűk és zárt kör számára, hanem odaviszi minden ember-testvérhez — a saját népe határain belül és kívül egyformán — akikhez való küldetését Isten akarataként engedelmesen fölisméri s akikkel szemben kényszerítő szükségnek, leküzdhetetlen „hegyes ösztön”-nek érzi az apostoli szót: „Jaj nekem, ha nem evangelizálok!” (I Kor. 9 : 16, az eredeti szöveg szó szerinti visszaadásával.)

Az egyház egész története azt bizonyítja, hogy mindig akkor tudott igazán missziói lenni, amikor „in statu confessionis” került: akkor lett a legnagyobb vonzóerővé névleges vagy tévelygő keresztyének, zsidók és pogányok számára, amikor a tan és az élet, tehát a hitvallás szempontjából legjobban megrostálta tagjait. Csak a skót szabad egyház csodálatos történetére utalok a legújabb korból, mint amelynek a mi magyar református egyházunk is oly sokat köszön,

mind a hitvallás, mind a misszió szempontjából — nemcsak a példaadásban, hanem pozitív szellemi, sőt anyagi segítségben is!

Epp ezért különös öröm számomra annak imént elhangzott megállapítása, hogy az evangelizáció pártok vagy csoportok által nem sajátítható ki: azt magának az egyháznak kell végeznie és annak az egyház minden élettevékenységét át kell hatnia.

Külön is hangsúlyozni kívánom, hogy az egyház evangelizációs tevékenységének át kell itatnia iskolai és nevelői munkásságát is. Tanítóinkat és tanárainkat, eddigi és mostani magasszínvonalú és ma sokszorosan önfeláldozó munkásságuk teljes és hálas méltánylásával, arra kell kérnem, vegyék nagyon komolyan a szívükre, hogy református iskoláink fennmaradásának, az érettség folytatott és folytatandó áldozatos küzdelemnek csak akkor van és lesz értelme, hogyha az ott folyó nevelő munka nemcsak tanítói, hanem pásztori is lesz s nevelők és neveltek igazi evangéliumi közösséget alakítja ki.

Igazat adok az előttem szólónak abban is, hogy az evangéliumhoz, mint alaphoz, és az evangelizációhoz, mint módszerhez való állhatatos ragaszkodás az egyházmegújodás egész vonalán egyedül biztosíthatja a reformizmus és a konzervativizmus egészséges egyensúlyát.

Ennek az egyensúlynak különösképpen érvényesülnie kell egyházunk törvényhozásának alakulásában.

Ily értelemben, azt hiszem, széles és komoly körök közkívánatának adok kifejezést, amikor azt óhajtom, hogy Zsinatunk, mint a magyarországi református egyház törvényhozó és legfőbb intézkedő gyűlése, mihelyt arra a legszorosabb lehetőség megnyílik, tegye meg a legelső elhatározó lépéseket az egyházmegújodás elindítására.

Zsinatunknak nézetem szerint még a jelen év tavaszán vagy nyarán, mindenesetre eddigi törvényes összetételében — tehát még a békekötés megtörténte és ratifikálása előtt — össze kellene ülnie.

Ennek az egészen rövid — valószínűleg egy nap alatt elvégezhető — ülésnek nem volna illemlőleg egyéb feladata, mint egy ünnepélyes deklaráció kibocsátása, amely a következő pontokra terjedhetne ki:

1. Megvallása hitünknek a Szentháromság egy Istenben, ősi református hitvallásainknak a teljes Szentírásból merített tiszta értelme szerint.

2. Megvallása bűneinknek, elsősorban az egyház és szolgálai különleges bűneinek — egyéb tekintetben is, de kivált a magyar református egyház és szolgálai 1933, illetőleg 1939 óta tanúsított magatartására nézve.

3. Kinyilvánítása annak, hogy a Krisztus egy, közösséges anyaszentegyházának minden földi részével, de különösképpen minden nemzetbeli református, illetőleg evangéliumi egyházzal egy testnek és egy léleknek érezzük és tudjuk magunkat s velük való belső közösségben kívánjuk keresni „Isten országát és Isten igazságosságát”. Urunk parancsa szerint (Máté 6 : 33).

4. Kinyilvánítása annak, hogy függetlenül a politikai határok leendő megvonásától, az európai, amerikai és bármely más világrésekben bárhol

és bármilyen politikai uralom alatt élő magyar református testvéreinkkel ma inkább, mint valaha, „egy lelki közösség”-nek (v. ö. 1933. I. egyh. tc. 1. §.) érezzük magunkat s ennek a felbonthatatlan közösségnek folytonos erősítésére egyházi vonalon minden rajtunk állót megteszünk: bárhol élő magyar református testvéreink hitéletének és keresztyén művelődésének épségben maradásáért és fejlődéséért a legteljesebb felelősséget érezzük és áldozatokat vállalni mindenkor készek vagyunk; e végből már most célba vesszük, *egy, a világ összes magyar reformátusainak legmagasabb hitéleti, közös egyházi és keresztyén művelődési érdekeit képviselni hivatott, politikától teljesen mentes csúciszerv (Magyar Református Nemzeti Zsinat) és csúciszervezet (Magyar Reformátusok Világszövetsége) kialakítását* (megjegyezve, hogy ez utóbbinak alapvetése már 1938 óta megvan).

5. Kinyilvánítása annak, hogy a „semper reformari” nagy evangéliumi elve értelmében *egyházunkban mélyreható reformokra van szükség, mind alkotmányi, szervezeti és igazgatási, mind igehirdetési és istentiszteleti, mind nevelési, missziói és szeretetszolgálati vonatkozásban.*

6. Kinyilvánítása annak, hogy egyházunk — a maga belső megreformálásával egyidejűleg — miképpen gondolja a maga viszonyát elrendezendőnek az új magyar államisággal és társadalmi berendezkedéssel, őszintén vállalva a „szabad egyház szabad államban” református talajon felsarjadt nagy elvét, mint a valódi demokrácia szelleméhez is legmélyebben, ugyanakkor azonban határozottan kijelentve a magyar állammal szemben való igényeit a múlt és a jelen súlyos erkölcsi adósságainak anyagi vonatkozásban is végleges leltörlesztésére.

7. Végül megállapítása annak, hogy a Zsinat jelenlegi összetételében nem éri magát alkalmasnak mind a feladatok megoldására, mert nem tudná magától távol tartani azt a többé vagy kevésbé alapos feltevést, vagy legalább is látszatot, hogy tagjai egy jelentékeny részében a letűnt és megítéltett politikai rendszer szelleme tükröződik: ezért nem kíván együttmaradni törvényes megbízatása végső határidejéig, 1951 február 28-ig, hanem feloszlata önmagát, a legfőbb intézkedés körébe tartozó halaszthatatlan ügyek ellátására kebeléből törvényszerű zsinati tanácsot alakít, az Egyetemes Konvénst pedig felhívja, hogy a békekötés és annak ratifikálása után az új zsinat összehívása és megtartása iránt — a végleges politikai határok figyelembevételével — haladéktalanul intézkedjék, annak munkaprogramját készítse el.

A folyó évi június hó 10-én lesz egyháztörténetünk egyik legnevezetesebb zsinatának, a szatmárnémeti nemzeti zsinatnak háromszázados évfordulója. Ez évforduló mellett érzéketlenül elmenni még mai nagyon nehéz napjainkban sem lehet. Nemcsak azért nem lehet, mert ez a zsinat az akkor három szuverén alatt élt összes magyar reformátusok nagy-szerű egyházi képviselete, tehát igazi „nemzeti zsinat” volt (mint ilyen, egyetlen egyháztörténetünkben), hanem azért sem, mert ez a zsinat, ha túlzott konzervativizmussal is, mégis csak a legelső lépéseket tette meg a reformáció reformációja felé Magyarországon: bár szűk részen át, beengedte az egyházba a nagy nyugateurópai református ébredésnek, a puritánizmusnak szellemét, elvileg elfogadta a presbitérium bibliai és reformátori alapintézményét s századokig fennállott hatalmas összekötő kapcsolatot létesített a szétdarabolt magyar haza reformátussága között. Istentől a történelem döbbenetes fordulataiban ez évforduló által is megintelve, e sorsdöntő és végzettes 1946. esztendőben kapcsoljuk össze a jelent a háromszázados multtal, készítsünk elő egy új országos, majd nemzeti reformzsinatot, s addig

ne engedjük elmúlni ezt az esztendőt, amíg mi magyar reformátusok, a Lélek és az Ige, az imádság és a szolgálat testvérközösségében, együtt meg nem kérdeztük Istentől a jövődőt s rá nem bízuk fiait és kezei munkáját az Ő szent parancsolata és ígérete szerint (Ésaiás 45: 11).

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

3296—1945. szám.

TÁRGY: Melegedőhelyiség az iskolákban tanulók számára.

KÖRLEVÉL

a közép- és középfokú iskolák igazgatóságaihoz.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter úrnak 83.126—1945. IV. szám alatt valamennyi tankerületi főigazgatóhoz intézett rendeletének másolatát az alábbiakban közlöm:

A kényszerű szénzünet tartamára a szegényborsos tanulók számára, akiknek szülei fűtött szobát nem nyújthatnak, meleg helyiséget óhajtok biztosítani. — Ezért elrendelem, hogy valamennyi rendelkezésem alatt álló közép- és középfokú iskolában egy alkalmas helyiség (tantelem) reggel 8 órától délután 5 óráig megfelelő hőmérséklettel az iskola tanulói számára rendelkezésre álljon. Ebben a helyiségben a tanulók bármilyen csendes foglalkozást üzhetnek.

Hívja fel Főigazgató úr az említett iskolák igazgatóit, hogy a melegedőnek szánt helyiség megfelelő berendezéséről és azonnali üzembehelyezéséről soronkívül gondoskodjanak. Kívánatosnak tartom, hogy a fűtést és takarítást az öntevékenység előmozdítására kellő beosztással maguk a tanulók végezzék. A helyiségek fűtésére szolgáló tüzelőanyag kitermeléséről, illetőleg beszerzéséről a helyi lehetőségek szerint ugyancsak a tanulók gondoskodjanak tanáraik irányításával és felügyeletével. A felmerülő költségeket az igazgató az iskola dologi ellátmányából fedezze.

A melegedőnek szánt helyiség állandó tanári felügyelet alatt álljon. A felügyelő tanár feladata, hogy a csendes foglalkoztatást tapintatos és ügyes irányítással hasznos és tanulságos együttműködéssel fejlessze. A délelőtti egy meghatározott részében a tanulók a tanult anyag áisméltésével, begyakorlásával foglalkozzanak.

A szénzünet befejeztével az iskolák igazgatói rövid jelentésben számoljanak be főigazgató úrnak a melegedőhelyiséggel kapcsolatban tett intézkedéseikről és a végzett munkáról. A jelentéseket főigazgató úr iskolafajonként egybegyűjtve, egyúttal terjeszse fel hozzám.

Utasítom közép- és középfokú iskoláink igazgatóit, hogy ha megfelelő tüzelőanyag rendelkezésre áll, a rendeletben foglaltakhoz alkalmazkodjanak.

A melegedőhelyiséggel kapcsolatban tett intézkedéseikről és a végzett munkáról a fenti számú miniszteri rendeletre hivatkozással mielőbb közvetlenül tegyenek jelentést az illetékes tankerületi főigazgatóhoz.

Debrecen, 1946 január 4.

3388—1945. sz.

TÁRGY: Magyarországi Munkások Gyermekbarát Egyesülete munkájának támogatása.

KÖRLEVÉL

valamennyi tanintézet igazgatóságához.

Tudomásulvétel céljából közlöm, hogy a magyar vallás- és közoktatásügyi miniszter úrnak 73.248—1945. III. szám alatt a Magyarországi Munkások Gyermekbarát Egyesületének kérsére engedélyt adott, hogy az iskolásgyermekek iskolán kívüli gondozásának, főként szociális helyzetének javítása érdekében anyagi és erkölcsi támogatásban részesítsék az arra rászoruló tanulókat.

A Gyermekbarát Egyesület tevékenysége az iskolák belső nevelési egységét, az oktatás nyugodt menetét nem zavarhatja, ezért az iskolák kebelén belül működést nem fejthetnek ki.

Az Egyesület munkájában a tanítók, tanárok és igazgatók közül csak az erre önként vállalkozók vesznek részt és az Egyesület iskolán kívüli működése is csak addig terjedhet, amennyiben ez a tanulóknak nem jelent megerhelést.

Az Egyesület szociális tevékenysége főképp az egyes iskolák tüzelőkérdésének megoldása, a gyermekek ingyenes tan-könyvekkel, füzetekkel, írószerekkel való ellátása, ingyenes étkeztetési akció megszervezése, fürdők, játszótérek létesítése, kirándulások, múzeumkönyvtár látogatásokra terjed ki.

Debrecen, 1945 december 28.

3357—1945. szám.

TÁRGY: Filmoktatáshoz szükséges felszerelésekről jelentés.

KÖRLEVÉL

a közép- és középfokú iskolák igazgatóságaihoz.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter úr a *Köznevelés* című hivatalos lapban tette közzé a filmoktatáshoz szükséges felszerelések ügyében 83.037—1945. III. sz. a. kelt rendeletét.

Felhívom az igazgatóságokat, hogy e rendeletben foglaltakhoz alkalmazkodni és jelentéseiket a VKM Oktatófilm Kiadatlósághoz közvetlenül felterjeszteni szíveskedjenek.

Debrecen, 1946 január 9.

48—1946. szám.

TÁRGY: Illetékekre vonatkozó jogszabályok módosítása.

KÖRLEVÉL

Tudomásulvétel és alkalmazkodás céljából közlöm valamennyi esperesi és lelkesi hivatalal s a közép- és középfokú iskolák igazgatóságaihoz, hogy a miniszterium az illetékekre vonatkozó jogszabályokat újból módosította. Az erre vonatkozó rendelet a Magyar Közlöny 211—1945. december 29-i számában 12.250—1945. M. E. szám alatt jelent meg.

A leggyakrabban előforduló tételekre vonatkozó tájékoztatást az alábbiakban közlöm:

Nyugtábelég: 1%.
Okiratok első íve: 2000.— P.
Okiratok másodpéldánya: 1000.— P.
Bizonyítvány és anyakönyvi kivonat: 1000.— P.
Iskolai és tanulmányi bizonyítvány: 500.— P.
Érettségi bizonyítvány és tanítói oklevél: 2000.— P.
Lelkesi oklevél: 10.000.— P.
Másolat, kivonat: 2000.— P.
Közigazgatási beadvány: 2000.— P.
Közigazgatási felzet és melléklet: 500.— P.
Iskolai beadványok: 500.— P.
Debrecen, 1946 január 9.

Révész Imre püspök.

HALOTTAINK

Héjas Erzsébet, Erna református diakonisszatesztvér Nyíregyházán meghalt. Temetése december 31-én volt. A B. F. R. A.

HÍREK

Örömmel közöljük, hogy miniszteri engedély folytán 1946 januártól kezdve lapunk havi négy oldal terjedelemben jelenhetik meg. Mivel az engedély megkapásakor már az 1. szám megjelent, annak pótlásaként adjuk jelen számunkat. Ezután négy oldal terjedelemben minden hó 15-én fog lapunk megjelenni.

Lelkesi oklevelek érvénytelenítése. — Az Egyetemes Konvénst elnöksége a háborús körülmények folytán elveszett következő okleveleket érvénytelenítette és a másolatok kiállítására az engedélyt megadta: Dr. Ince Gábor budapesti-óbudai lelkipásztor 1921 szeptember 15-én Budapestben kelt I. lelkesi oklevelét. — Hegyi József sarkadi segédlelkész 1937 február 3-án kelt I. és 1940 február 22-én kelt II. lelkesi oklevelét.

I. és II. lelkeszképesítő vizsga legközelebb február 19. és 20. napjain tartatik. **Egyházkerületi tanácsülés** lesz legközelebb február 21-én d. e. 8 órakor a püspöki hivatalban. A szükséges képeket február 22-én d. e. 8 órakor egyházkerületi időszaki bírósági ülés tartatik.

Dr. Varga Zsigmond: A Kollégiumi Nagykönyvtár története. Lapunkban már ismertett könyvet a Nyomdávalat, illetve a Méliusz könyvkereskedés 30 P alapárral 1500 szorzószám alkalmazásával árusítja, jóllehet a jelenlegi szorzószám már 2500.

Kimutatás a Debrecenben lakó lelkész-özvegyek közös segélyalapjára beküldött adományokról:

1. Lengyel László lelkipásztor, Tiszakereseny nyilastelepi egyházzrész.	100,000.— P
2. Danesháza.	240.— P
3. Dr. Tóth Dezső, Tiszakürt.	746.40 P
4. Dr. Tóth Dezső, Tiszakürt.	6,970.— P
5. Esperes, Hevesnagykunság.	2,500.— P
6. Nyugd. lelkipásztorok s lelkészözvegyek.	8,000.— P

Összesen 118,456.40 P

Előző hónapokban 30,825.— P

Együtt 149,281.40 P

Természetben nyújtott segélyek:

1. Pocsaj egyházközség: 1 q viktória-borsó.

2. Kálmán Sándor lelkipásztor, Hajdúböszörmény: 1 q nullásliszt, 120 kg burgonya, 50 kg paszuly, 50 drb. tojás.

Sokszoros hálánkat fejezzük ki ezen pénzürtékben ma alig kifejezhető, égető szükségét enyhítő, nagyon szép küldeményekért. Nem hagyhatom azonban szó nélkül, hogy egyes egyházmegyéi, közeli nagyobb egyházközségek mind ez ideig nem járultak a Debrecenben lakó lelkészözvegyek s nyugdíjas lelkipásztorok nyomora enyhítéséhez. Egyes egyházmegyek türelmesen elnézik, hogy Debrecenben lakó lelkészözvegyeket más egyházmegyek gyorssegélye istápolja. A nyugdíj a debreceni árviszonyok közt alig ér valamit! Megértő szívek gyors támogatására égető szükség van. Hajdúböszörményben is vannak jövételtől s egyéb terhek, de a fénys példát igazolja, megértő szívvel lehet lenni! Tehát: ad agendum! Tisztelettel ezt kérjük. Debrecen (Kincsesgy-u. 4. sz.), 1946 január 7-én. Dr. Juhász László, a segélyalap jegyzője. NB. A természetben hozott küldemények Szűcs Dániel altiszt lakásába, püspöki épület hátsó része, egyházi adóhivatal alatt a pincehelyiségbe szállítható.

Csereajánlat. Önálló díjleveles vallás-oktató-lelkész önként cserélné parókussal, vagy önálló vallásoktató-lelkésszel. Megyeszékhely, kitűnő tanítási lehetőségekkel mindenféle középfokú iskolában: tanító- és tanítónképzőben, fiú- és leánygimnáziumokban és kereskedelmekben. Az állás betöltője középsikolákban tanít. Fizetés törvényszerű. Csereajánlatokat a szerkesztőség „Tiszántúli” jelige alatt továbbít.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNYEK

Minden pályázati hirdetményt egyházkerületünk hivatalos lapjában a Debreceni Protestáns Lapban közzé kell tenni és a Kiadóhivatal címére (Debrecen, Kálvin-ter 17., Püspöki Hivatal) kell beküldeni.

Hirdetési díj szavanként 100.— pengő, mely a Debreceni Protestáns Lap 43,916. számú csekk számláján küldendő be.

Mivel a lap egyelőre csak havonként, a hó 15. napján jelenik meg, ennek figyelembevételét és a pályázatok határidejének ennek megfelelő kitézését kérjük.

Berettyóújfalui református polgári leányiskolája pályázatot hirdet egy most szervezett hatodik, magyar nyelv és történelem szakos tanári állásra. Pályázhatnak protestáns polgári, vagy középiskolai tanárok. Esetleg más szakosok is. Állás államszolgálatos. Igazgatótanácshoz intézett kérvényt az intézet igazgató-ságához hirdetés megjelenésétől 21 napon belül kell beküldeni. Megválasztott azonnal szolgálatba lép.

Kokad ref. egyházközség presbitériuma pályázatot hirdet újonnan szervezett III. sz. férfi tanítói állásra állami jóváhagyástól feltétel nélkül. Pályázati határidő január 30. Fizetés törvényes.

Nagy református iskolaközség III. tanítói állásra pályázatot február 15-ig megújítja.

Szentpéterszegi református egyházközség eltűnt tanítója helyettesítésére azonnalra tanítót keres véglegesítés lehetőséggel. Lakás, föld, fajavadalom. 15 értékegység.

Tarpai református egyházközség pályázatot hirdet megüresedett tanítói állásra. Értékegység: 51. Államszolgálat. Kötelesség reábizott osztály vezetése és a belmissziói munkákban való segédkezés. Pályázati határidő megjelenéstől számított 21 nap. Kérvények Református Lelkesi Hivatal, Tarpa, Bereg vm. küldendők.

„Méliusz”

könyv-, papír-, zeneműkereskedés

DEBRECEN, PIAC-UTCA

26. SZÁM (VÁROSI BÉRHÁZ)

Imakönyvek, egyházi művek, zsoltárok.

Szépirodalmi művek nagy választékban.

Nyitva: reggel 9-től d. u. 3-ig

Irkák, füzetek, üzleti könyvek, írószerek